

[Forsvarsministeren]

nøje analyse af forsvarets eget behov for lokaler i Københavnsområdet. Det må være forsvaret selv, der kan disponere over sine egne lokaler; alt andet ville være urimeligt og i virkeligheden undergravende for hele vor administrative og politiske praksis.

Derfor har sagen også videre perspektiver. Jeg har da også mærket mig, at hr. Hjortnæs fra Socialdemokratiet i et indlæg i dagbladet Politiken for nylig erklærede sig enig i, at den ansvarlige minister kan træffe en sådan afgørelse. Jeg kunne derfor under henvisning hertil vælge ganske kort at besvare den stillede forespørgsel fra SF med, at jeg ikke kan tilslutte mig, at lokalerne fra det tidligere Parkteater på Østerbrogades Kaserne stilles til rådighed for lokale grupper på Østerbro eller nogen af de mange andre interessegrupper, der har henvendt sig, idet forsvaret selv skal bruge lokalerne.

Jeg vil gerne præcisere, at dette ikke er, fordi forsvaret ikke vil hjælpe med lokaler, når det er muligt, også til kulturelle formål, men fordi meningen med en kaserne nu en gang er at tilgodese forsvarets egne behov, især når de er så veldokumenterede som i den konkrete sag.

Sagen har efter min opfattelse meget vidtgående perspektiver for alle ministrenes dispositioner. For mit eget vedkommende er spørgsmålet jo, om det er mig og Forsvarsministeriet, der skal forvalte forsvarets kaserner, eller det er Folketinget. Flyttes kompetencen i disse sager væk fra ministeren og fra administrationen, frygter jeg da, at specielle lokale interesser vedrørende fremtidig anvendelse af dele af eksisterende kaserneområder bringes frem i den politiske debat – med den konsekvens, at forsvaret ikke selv har ringeste mulighed for at planlægge for anvendelsen af sine egne kaserneområder.

Jeg forudser således, at Folketinget, såfremt man slutter op om det forslag, SF har stillet, kan forvente at skulle behandle en lang række tilsvarende sager rundt omkring i landet, som er af klart administrativ karakter.

Jeg nævne i min indledning, at forsvaret selv skal bruge lokalerne, og at denne afgørelse er truffet efter, at der har været gennemført en analyse af forsvarets behov for lokaler i Københavnsområdet. Jeg er klar over, at man kan spørge: jamen hvorfor lejede forsvaret da så lokalerne ud i sin tid?

Hertil kan jeg oplyse, at de omtalte bygninger i 1979 blev lejet ud til det daværende Inga Juuls Børneteater indtil udgangen af 1987. Lejemålet blev etableret på et tidspunkt, hvor forsvaret forudså at afvikle Østerbrogades Kaserne inden for en cirka 10-årig periode.

Som jeg også har redegjort for i det samråd i forsvarsudvalget, jeg deltog i, gik teatret i 1984 konkurs, og på dette tidspunkt havde forsvaret, bl.a. på grund af den nye personelstruktur og de heraf følgende uddannelsesmæssige forhold, analyseret planerne for kaserneansvendelse og konstateret et stigende behov for at anvende det udlejede.

Imidlertid rettede advokaten, der var kurator i konkursboet, en henvendelse til Forsvarsministeriet og anmodede om, at man forsøgte at forhandle om et nyt lejemål med en ny selvejende teaterinstitution, der skulle administreres af Inga Juul. Formålet med en sådan rekonstruktion var bl.a. at sikre Forsvarsministeriet dets tilgodehavende i konkursboet. Under hensyn hertil og også i erkendelse af det store arbejde, som Inga Juul jo havde lagt i Parkteatret, besluttedes det i sommeren 1985 at forhandle om indgåelse af en ny lejekontrakt med det nye teaterselskab. Imidlertid endte disse forhandlinger som bekendt uden resultat i september måned sidste år.

Allerede i februar 1986 havde Forsvarskommandoen gjort ministeriet opmærksomt på, at man i forbindelse med udarbejdelse af en plan for en bedre udnyttelse af de københavnske kaserner ville få brug for at udnytte de lokaler, der havde været lejet ud til Parkteatret. En nærmere analyse af forsvarets lokalebehov i det storkøbenhavnske område forelå således i efteråret 1986. En del af dette behov kan dækkes ved anvendelse af de bygninger, der er blevet ledige efter ophøret af Parkteatrets lejemål.

Ved Forsvarsakademiet gennemføres en væsentlig del af den obligatoriske og den videregående efteruddannelse af ledere i forsvaret, og efter vedtagelsen af den nye personellov i 1982 og godkendelsen af de heraf følgende nye uddannelsesstrukturer har dette medført en væsentlig forøgelse af uddannelsesaktiviteterne ved Forsvarsakademiet og dermed behov for yderligere lokaler til undervisningsbrug. Forsvarsakademiet anvender årligt over 300 lærere udefra, civile som militære, ud over egne lærerkræfter. Akade-